

Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Varga István Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a bnt Szabó Tom Burmeister Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen bérleti díj megfizetése iránti perében a Pest Megyei Bíróság 2010. szeptember 30-án kelt 25.G.20.382/2008/43. szám alatt meghozott ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés és a felperesi csatlakozó fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatja, és a marasztalási összeget 15.975.000 (tizenötmillió-kilencszázhetvenötezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 450.000 (négy százötvenezer) forint eljárási illetékből és 180.000 (száznyolcvanezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperest 2000. november 14-én munkahelyi étkeztetés főtevékenységgel, alperest 1991. szeptember 13-án máshová nem sorolt egyéb speciális gépgyártás főtevékenységgel jegyezték be a cégjegyzékbe. A felek között első alkalommal 2002. május 1. napján jött létre szerződés, a felperes mint üzemeltető, az alperes mint megrendelő telephelyein kávé és forróital automata gépeket helyezett ki

határozatlan időszakra. A szerződés szerint az üzemeltetőnek (felperesnek) kellett biztosítani az automaták beüzemelését, folyamatos kezelését, szervizelését, a gép környezetének tisztántartását, a víz, villany, rezsiköltségek a megrendelőt terheltek.

A felek a jogviszonyukat fenntartva 2005. február 20-án bérleti díjat módosították.

2006. június 1. napján a felek a jogviszonyuk folytatásaként bérleti szerződést kötöttek, a felperes, mint bérbeadó, bérbe adta alperesnek, mint bérlőnek (bérbevevőnek) a gödöllői, taksonyi, dunavarsányi és füzesgyarmati telephelyén történő üzemeltetés céljából a felállított hideg- melegital, snack automatákat, illetve szódagépeket, összesen 21 db gépet. A bérlet határozott időre, 2006. június 1-től 2010. december 31. napjáig szólt. A bérleti díj januártól ápriliséig, illetve októbertől decemberig 360.000 forint/hó, májustól szeptemberig pedig 1.590.000 forint/hó volt. A szerződés szerint a melegital automaták a bérbeadó önköltségi árain működnek. A szerződés 8.1. pontjában kikötötték, a szerződés megszűnik a határozott idő leteltével, amennyiben a bérlő a határozott idő lejártá előtt legalább két hónappal előbb jelzi a szerződés „felbontásának” szándékát. A felek rögzítették a 8.2. pontban, hogy bérlőt a 8.1. pontban meghatározott eset kivételével a Ptk. 432. § (2) bekezdése alapján a szerződés felmondásának joga nem illeti meg. A 8.2. és 8.3. pontban a felek úgy rendelkeztek, a szerződés bérlő általi bármely okból történő megszüntetése, felmondása, vagy a szerződéstől történő elállás esetén a bérlő összességben köteles megfizetni a bérleti jogviszonyból még hátra lévő időtartamra a bérbeadónak járó bérleti díjat, és a bérleti díj összegének további 50 %-át, a bérbeadó haszon kiesésének kiegyenlítésére. A teljes díj összességben esedékes a szándék közlésével egyidejűleg.

A szerződést a felperes ügyvezetője és az alperes ügyvezetője írta alá, utóbbi 2007. június 5-éig töltötte be ezt a tisztséget. Az alperes cégbélyegzője a szerződésen nem található meg.

Az alperes dolgozói 2007. őszén gyomorbántalmakra kezdtek panaszkodni, melyet összefüggésbe hoztak a felperes által üzemeltetett automaták nem megfelelő higiéniai állapotával. Az alperes füzesgyarmati telepén az alperes jelzése alapján az 2007. november 14-én helyszíni vizsgálatot rendelt el. A vizsgálat alkalmával a felperes alkalmazottja aki a gépek karbantartásáért felelt, a felperes ügyvezetővel történő telefon beszélgetést követően megtagadta az automaták kinyitását. Az a helyszínen jegyzőkönyvet vett fel.

Az vizsgálatot megelőzően 2007. októberében az alperes szerződésmódosítás-tervezetet készített, melyet megküldött a felperesnek, mely részben a bérleti díj egységes havi 40.000 forint+áfa automatánkénti bérleti díjat írt volna elő, a 10. pont szerint pedig a bérlő jogosult lett volna a szerződést azonnali hatállyal felmondani,

bérbeadó súlyos szerződésszegése esetén, illetve ha a bérbe vett gépek tisztasági állapota a minimálisan előírt egészségügyi követelményeknek nem felel meg.

A felperes a módosító javaslatot lényegileg nem fogadta el, a szerződésmódosításra nem került sor.

Az alperes az 2007. november 14-ei helyszíni vizsgálatát követő napon, 2007. november 15-én a felperessel - a felperes súlyos szerződésszegésére hivatkozva - azonnali hatályú felmondást közölt, s felhívta a felperest a négy telephelyen lévő összesen 21 db automata három munkanapon belüli elszállítására. A felmondás indokaként három pontban foglalta össze kifogásait. Az 1. pont szerint a felperes által üzembe helyezett automaták higiéniai állapota nem megfelelő, az alperesi dolgozók ezen automatákból való fogyasztást követően számos alkalommal gastroenterális panaszokat jeleztek. A 2. pont szerint 2007. november 14-i ÁNTSZ vizsgálatot az alperes részéről a gépek karbantartója megtagadta, mellyel alperes dolgozóinak egészségét veszélyeztethette, s megszegte az együttműködésre vonatkozó Ptk-beli szabályokat. A 3. pont szerint a felperes az jegyzőkönyvből kitűnően az automaták üzemeltetésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségének sem tett eleget.

A felperes a felmondás átvételét követően, 2007. november 23-án jogi képviselője útján felszólította az alperest, hogy a bérleti szerződés 8.2. és 8.3. pontja szerint a határozott időből még hátra lévő időtartamra járó bérleti díjat, ezen felül a hátra lévő időre járó bérleti díj 50 %-ának megfelelő összeget haszonkiesés címén összesen 47.925.000 forint tőkét és ezen összeg 2007. november 16-ától számított kamatát 8 napon belül átutalással fizessen meg.

Az alperes nem fizetett.

A felperes fizetési meghagyással indult, perré alakult eljárásban alperest 47.925.000 forint és annak 2007. november 16-tól a teljesítés napjáig járó 14,75 %-os késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. A kereseti kérelme alapjaként a bérleti szerződés 8.2. és 8.3. pontját jelölte meg, utalva, a szerződésben is felhívott Ptk. 432. § (2) bekezdésére. A felmondás jogszerűségét ugyan kifejezetten nem ismerte el, de nem kérte a felmondás jogszerűtlenségének a megállapítását, hanem a szerződési biztosítékot érvényesítette.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását indítványozta. Előadta, alperes cégszerű, a cégpecsétet tartalmazó aláírása hiányában a szerződés nem jött létre.

Hivatkozott továbbá a szerződés 8.2. és 8.3. pontja semmisségére, azzal, a bérbeadó szavatossággal tartozik azért, hogy a bérbe vett dolog megfelel a szerződés előírásainak, ezért a felmondást minden esetre kizáró kikötés jogszabályba ütközik, a szerződés ténylegesen fogyasztói szerződés, s amely felperesre nézve aránytalan, egyoldalú előnyöket biztosít. A szavatossági jogok fogyasztó hátrányára történő szabályozása tilos, a szerződés az említett okokból nyilvánvalóan a jóerkölcsbe is ütközik, ezen okból is semmis. Semmis a szerződés azért is, mert felperes nem rendelkezett a tevékenysége folytatásához hatósági engedéllyel. Hangsúlyozta azt is, azonnali hatályú felmondása megalapozott volt, fizetési kötelezettsége nincs, felperes a gépeket tovább hasznosította.

Felperes vitatta, hogy a szerződés 8.2. és 8.3. pontja jogszabályba, vagy jóerkölcsbe ütköznék, hangsúlyozva, alperes felmondása a szerződésben kizárt, szankcionált rendes felmondásnak minősül.

Az elsőfokú bíróság széleskörű tanúbizonyítás lefolytatása után a 2010. szeptember 30-án kelt 25.G.20.382/2008/43. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 31.950.000 forint tőkét és ez után 2007. november 16. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző, utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 900.000 forint részperkölséget. Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság a Ptk. 424. § (1) bekezdése és 432. § (2) bekezdése felhívása mellett kifejtette, vizsgálnia kellett az alapul szolgáló bérleti szerződés 8. pontjában foglalt kitételeket, azok érvényességét és állást kellett foglalnia a bérbeadói teljesítés minősége körében felhozott alperesi kifogásokra, a rendkívüli felmondás indoka megalapozottságára vonatkozóan, tekintettel arra, a rendkívüli felmondást a felek által sem vitatottan a szerződés nem zárta ki, s alapos, rendkívüli felmondás esetén az alperest fizetési kötelezettség a szerződés szerint nem terhelheti. Minősíteni kellett a szerződés 8. pontjában foglalt szankciórendszert is.

A szerződés alperes által felhozott alaki hibája körében a Ptk. dologbérletre vonatkozó 423-433. §-aira utalva rámutatott, a szerződést szóban is meg lehet kötni, ezzel szemben a felek a perbeli jogviszony alapját képező szerződést írásba foglalták, azt alperes törvényes képviselője aláírta, a szerződés tartalmát pedig a felek nem vitatták. Ugyancsak alaptalannak tartotta az alperes fogyasztói szerződés szabályainak alkalmazhatóságára, és az ezzel összefüggő semmisségre történő utalását is, kifejtve, ugyan az 1997. évi CXL. törvény 10. § (2) bekezdése nem szűkíti le a fogyasztók körét a természetes személyekre, azt más jogalanyokra is alkalmazni kell, de adott jogviszonyon belül kifejezetten fogyasztói szerződés keretében az alperes munkavállalói hivatkozhatnának fokozott jogvédelemre, amennyiben a felperessel szemben közvetlenül kívántak volna igényt érvényesíteni. A szerződés Ptk. 200. § (2) bekezdése szerinti semmissége sem volt megállapítható. A szerződést a felek négy éves, hasonló tárgykörben fennálló zavarmentes szerződéses kapcsolat után kötötték, a felperes kedvező („önköltségi”)

áron biztosította az alperes munkavállalóinak a perbeli szolgáltatást, és a felek azt a konstrukciót választották, melyben a felperes beruházásának megtérülését akként látta biztosítottnak, ha a szerződés a felek által meghatározott időtartamot kitölti. Nem volt megállapítható továbbá a szerződés jogszabályba ütközése sem a hatósági engedély hiányában. A 2006. június 1-jei időpontban nem volt hatályban olyan jogszabály, amely a felperesi tevékenységet engedélyhez kötötte volna, az utóbb hatályba lépett 133/2007.(VI.13.) Korm. rendelettel előírt engedély hiánya csak abban az esetben tenné érvénytelenné a megállapodást, ha annak hiányát maga a jogszabály semmisségi okként jelölné meg.

A továbbiakban az elsőfokú bíróság kifejtette, érdemben kellett vizsgálni az alperesi azonnali hatályú felmondás jogszerűségét. Utalt arra, a perbeli bizonyítékok, adatok értékelése során alperes jelenlegi munkavállalóinak a tanúvallomásai, elfoglaltságukra tekintettel nem voltak figyelembe vehetők. Rámutatott, a megbetegedésekre történt hivatkozásoknak csak abban az esetben lett volna jelentősége, ha ezeket orvosi iratok dokumentálják, a megbetegedés okát is kétségtelenné teszik, vagy az azonos időben bekövetkező megbetegedések kétséget kizáróvá tennék a rosszullétek és a munkahelyi italfogyasztás összefüggését. A tanúk vallomása azt alátámasztotta, hogy probléma volt a 2007. őszi időszakban az automaták tisztaságával, a felek elektronikus levelezése azonban kirívó hiányosságokra nem utalt, így ezek a rendes működéssel járó hibáknak voltak tekinthetők, azonnali hatályú felmondást nem alapoztak meg, ahogyan azt az vizsgálat sem. Az alperes rendkívüli felmondásának indokai csak akkor lettek volna elfogadhatók, ha a perbeli gépek kirívó hiányosságait az azok vizsgálatára hatáskörrel rendelkező szerv megállapítja, illetve ha orvosi dokumentáció támaszt alá súlyos szolgáltatási hiányosságokat, vagy arra a felek elektronikus levelezése utal. Az alperes felmondása nem tekinthető rendkívülinek, a határozott idejű dologbérleti jogviszony rendes felmondását nem csupán a felek szerződése, hanem a vonatkozó jogszabályi rendelkezések is kizárják, így a felperes igényt tarthat az alperes fizetési kötelezettségének megállapítására.

A szerződés 8.2. és 8.3. pontjában előírt szankció jogi természete szerint kárátalány, amelyet arra az esetre kötöttek ki, amennyiben a határozott idő letelte előtt megszűnik a szerződés és az eset nem alapoz meg rendkívüli felmondást. A szerződés 8. pontja tehát meghiúsulási kötbérként értékelhető, amely azonban eltúlzott mértékű, ezért a Ptk. 246. § (1) bekezdése és a 247. § (1) bekezdése, valamint a GK.17. számú állásfoglalás alapján mérséklésének volt helye. A mérsékelt összeget az elsőfokú bíróság a hátralévő 31.950.000 forint bérleti díjban látta meghatározhatónak, ezzel a kötbért a további 50 %-os haszonkieséshez kapcsolt mértékkel csökkentve. A mérséklés tekintetében rámutatott, a berendezéseket a felperes más üzleti partnerei számára a perbeli időszakban üzembe helyezhette, a további 50 %-os kötbérkötés súlyosan méltánytalan lenne az alperesre nézve. A BH. 2010.151. számú döntés alapján a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése felhívása mellett döntött a felperesi kamatigényről, továbbá a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel 900.000 forint részperkötség megfizetésére kötelezte az alperest, mely a felperes által illetékbélyegben lerótt 600.000 forint illetékből és az áfát is magában foglaló 300.000 forint ügyvédi munkadíjból áll.

Az ítélettel szemben alperes nyújtott be fellebbezést. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását, másodsorban az ítélet részbeni megváltoztatását és a meghíúsulási kötbér további jelentősebb mértékű mérséklését kérte. Változatlanul állította, a bérleti szerződés 8.2. és 8.3. pontja érvénytelen, az alperesi felmondás jogszerű, megalapozott rendkívüli felmondás volt, fizetési kötelezettség nem terheli. Másodsorban hangsúlyozta, a bérleti szerződés alapján fizetendő összeg kirívóan eltúlzott meghíúsulási kötbér, mely jelentős mértékben mérsékelendő. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ugyan fogyasztói szerződésnek tekintette a felek szerződését, de nem állapította meg a 8.2. és 8.3. pontok jóerkölcsbe ütközését. A szankciók kizárólag az alperest terheltek, az egyoldalú kikötést a felperes által hivatkozott beruházások tényleges megvalósulása sem tette volna jogszerűvé, azonban ezek nem voltak igazolva. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a Ptk. 306. §-ába ütközés körében a szavatossági jogok, így az elállás korlátozására való alperesi hivatkozást, felperes maga is úgy értékelte, hogy csak a nem fogyasztói szerződésekben engedett meg a felmondási jog korlátozása. Figyelman kívül hagyta a Ptk. 314. §-ára alapított alperesi védekezést, illetve azt a körülményt, hogy a szerződés bármely címen történő megszüntetése esetén is alperesnek fizetési kötelezettsége keletkezik. Összességében a jogszabályba ütközés is megállapítható a szerződés 8.2. és 8.3. pontja vizsgálatával. Érvénytelen az a polgári jogi szerződés, amelyben engedélyköteles tevékenységre engedély nélkül vállalkozik valaki. Az engedély hiánya, a bejelentési kötelezettség elmulasztása a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében az érvénytelenséghez vezetett volna. Ebben a körben bizonyítási eljárás sem történt, kérte e körben a bizonyítás másodfokú eljárásban történő lefolytatását. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az alperes dolgozóinak tanúvallomását, illetve a dolgozói körön kívül eső tanúk vallomását is. Változatlanul hangsúlyozta, a kapcsolattartás és a hibabejelentés felperes felé szóban, illetve telefonon történt, erre nézve felperesi ügyvezető vallomására hivatkozott. Az vizsgálat megállapításait az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte. A kötbér mérséklésével kapcsolatban alperes a GK.17. számú állásfoglalás mellett utalt arra, a felmondás nem okozhatott kárt, felperes jelentős beruházásokat nem eszközölt, felperes a gépparkot bérbe adhatta, az alperes szerződésszegése még akkor is csekély súlyú volt, ha magatartását szerződésszegésnek lehet tekinteni. Kérte a kötbér további mérséklését.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a keresetének teljes egészében helyt adást kért, valamint alperes perköltségben marasztalását.

Állította, tévesen minősítette az elsőfokú bíróság az atipikus szerződés biztosítékot kötbérként. Felróhatóság nélkül a kötbér nem értelmezhető, az atipikus szerződési biztosítékot pedig mérsékelni nem lehet. Utalt arra is, egyebekben a keresetben követelt összeg nem eltúlzott. A továbbiakban az alperes fellebbezésével szemben lényegében megismételte perbeli előadásait, tételesen vitatva alperes szerződés létre nem jöttével, semmiségével kapcsolatos előadásait, hangsúlyozva azt is, a

felmondás nem minősül rendkívülinek, a meg nem engedett felmondás folytán pedig alperest a kereseti követelés szerinti fizetési kötelezettség terheli.

Az alperes a csatlakozó fellebbezésre tett nyilatkozatában fenntartva az általa korábban előadottakat, az ítélet fellebbezése szerinti megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte.

Az alperesi fellebbezés részben megalapozott, a felperesi csatlakozó fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Ptk. 306. § (1) bekezdése szerint hibás teljesítés esetén a jogosult választása szerint kijavítást vagy megfelelő árszállítást kérhet. A (3) bekezdés értelmében ha a hibás teljesítés miatt a jogosultnak a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt - így különösen ha a hiba nem javítható ki, a kötelezett a hiba kijavítását nem vállalja, vagy a hiba kijavítása rövid idő alatt értékcsökkenés és a jogosult érdekeinek sérelme nélkül nem lehetséges - a jogosult elállhat a szerződéstől. A (6) bekezdés szerint ha ez a jogosult érdekeinek sérelme nélkül lehetséges, a kötelezett a kijavítás vagy árszállítás helyett a dolgot kicserélheti.

A Ptk. 424. § (1) bekezdése akként rendelkezik, a bérbeadó - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - szavatol azért, hogy a bérelt dolog a bérlet egész tartama alatt szerződésszerű használatra alkalmas és egyébként is megfelel a szerződés előírásainak. Erre a szavatosságra a hibás teljesítés miatti szavatosság szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a bérlet az elállás helyett az azonnali hatályú felmondás joga illeti meg, kicserélést pedig nem követelhet. A Ptk. 431. § (1) bekezdése szerint a határozatlan időre kötött bérletet tizenöt napra fel lehet mondani.

Az idézett rendelkezésekből következően a határozott idejű dologbérleti szerződés rendes felmondással nem mondható fel. Ugyanakkor az ilyen jogviszonyokban is megilletik a bérletet a bérbeadó hibás teljesítése esetére a Ptk. már idézett 424. § (1) bekezdésében foglalt jogosultságok, így az azonnali hatályú felmondás joga is.

A Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ott a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik.

A Ptk. 246. § (1) bekezdése szerint a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amiért felelős, nem, vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötér). Kötért csak írásban lehet érvényesen kikötni. A Ptk. 247. § (1) bekezdése szerint a túlzott mértékű kötért összegét a bíróság mérsékelheti. A GK.17. számú állásfoglalás értelmében gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában általában akkor lehet helye a kötért mérséklésének, ha a szerződésszegés folytán számottevő kár nem keletkezett és olyan körülmények forognak fenn, amelyek a szerződésszegő fél egyébként felróható magatartását enyhébben megítélhetővé teszik.

Az elsőfokú bíróság a bérleti szerződés helyes értelmezésével a tényállást helyesen állapította meg, mindenben helytállóak voltak levont jogi következtetései is.

Helytálló álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság a szerződés alaki érvényessége tekintetében. Az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan foglalt állást a szerződés 8.2. és 8.3. pontjában foglalt kitételek minősítését illetően. A felek szerződése a hibás teljesítéshez kapcsolódó rendkívüli felmondás jogát nem zárta ki, csupán a rendes felmondás jogát, amelynek tilalma egyebekben következik a Ptk. idézett 431. § (1) bekezdéséből. A szerződés 8.2., 8.3. pontjai ezért nem ütközhetnek jogszabályba.

Ugyancsak helytálló álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság amikor az alperes a fogyasztói szerződés szabályainak alkalmazhatóságával kapcsolatos és a szerződés 8.2., 8.3. pontjában foglaltak jóerkölcsbe ütközésével, és a tevékenységhez szükséges engedély hiányával kapcsolatos érvelését alaptalannak ítélte s ezért annak érdemi vizsgálatába bocsátkozott, fennálltak-e az alperesi azonnali hatályú felmondás feltételei. A rendelkezésre álló perbeli adatok alapján azt is helyesen ítélte meg, hogy a felmerült, igazolt minőségi kifogások a rendkívüli felmondást nem alapozták meg, így helytállóan vizsgálta a továbbiakban a szerződésben tiltott rendes felmondáshoz kapcsolt szankciókat is, s annak tartalma szerint azt helytállóan tekintette a kizárt rendes elmondáshoz kapcsolódóan a teljesítés megkezdéséért kikötött káratálynak, kötértnek.

Helytálló volt az elsőfokú bíróság kiindulópontja a kötért mérséklését illetően is, a kötért mértéke ugyanis a szokásos mértékhez képest kirívóan eltúlzott volt, így súlyosan méltánytalan volt az alperesre nézve. Helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt is, hogy a berendezéseket a felperes más üzleti partnereinél üzembe helyezhette, a gépeket tovább hasznosíthatta, ezáltal csökkenthette a saját hasznának kiesését.

A Fővárosi Ítéltábla azonban úgy ítélte meg, már az elsőfokú bíróság által mérséklott kötértösszeg is kirívóan magas volt, ezért annak további 50 %-os mérséklését látta indokoltnak.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, s a marasztalási összeget 15.975.000 forintra leszállította.

A Pp. 81. § (1) bekezdése és 239. §-a alkalmazásával kötelezte a Fővárosi Ítéltábla az alperest a 450.000 forint eljárási illetékből és 180.000 forint+áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltség megfizetésére.

Budapest, 2011. március 11.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő